

Шановні військовослужбовці! Дорогі захисники Вітчизни!

Від щирого серця вітаємо Вас з Днем Збройних Сил України!

На наших військових покладена священна місія - боронити рідну землю, за- безпечувати мирне життя свого народу. Історія української держави і її Збройних Сил взаємоз'язана і нероздільна.

Сьогодні військовослужбовці виявляють глибокий патріотизм, стійкість, витримку й відповідальність, роблять усе можливе для зміцнення обороноздатності нашої держави.

Переконані, що навіть у найскладні-

ших умовах Ви залишитеся вірними присяї, спрямуете всі свої сили й професійну майстерність на підтримання високої бойової готовності, дисципліни та організованості.

Щиро вітаємо всіх військовослужбовців з Днем Збройних Сил України, бажаємо незламної волі в подоланні труднощів військового буття, надійного родинного типу, багатирського здоров'я та звершення всіх мрій і побажань.

О. В. МЕЛЬНИК,
голова
районної ради

До 70-річчя визволення Адрушівщини від німецько-фашистських загарбників

Нам, ветеранам Великої Вітчизняної війни, хочеться, щоб внуки і правнуки знали правду про ту війну, про патріотичне піднесення всього народу, яке стало запорукою Великої Перемоги.

Я вважаю, що до 70-річчя Перемоги треба публікувати спогади ветеранів війни і праці про бойові і трудові подвиги наших земляків.

Сьогодні пропоную читачам районної газети спогади доночки про свого батька Броніцького Олексія Васильовича, повного кавалера ордена Слави, колишнього учня Адрушівської середньої школи № 1.

Спогади про батька

Не можна без хвилювання згадувати про Велику Вітчизняну війну, про тих, хто проливав кров за визволення рідної землі від німецько-фашистських загарбників. В пам'яті - розповіді про війну та післявоєнні роки дорогої для мене людини - моє батька Броніцького Олексія Васильовича. Колись в дитинстві, слухаючи спогади батька, інших ветеранів, гордилася ними, адже їх совість, перевірена вогнем і заливом, чиста і прозора, бо вони жили, боролися і помирали за свій народ, свою Батьківщину.

Батько часто згадував про війну, про 47-у школу повітряних стрільців-радистів, яку закінчив під час війни, про бойові вильоти на винищувачі ПЕ-2 конструктора Петлякова. Розповідав, що понад 150 разів вилітав на бомбардування живої сили та техніки ворога. З них 50 - на розвідку в глибокий тил ворога. Ці вильоти були надзвичайно важкими. На висоті 500 метрів літак завжди прикривали наші винищувачі, однак часто доводилося таки вести повітряні бої з ворогом.

Добре пам'ятаю розповідь батька про бойовий вильот 13 серпня 1944 року на м. Таллін, коли на висоті 9800 метрів ворог зробив у літаку близько 20 пробоїн із зенітної зброї.

Під час бомбардування м. Кенігсберг чотири літаки-винищувачі прикривали шість літаків ПЕ-2, але двом ворожим винищувачам вдалося атакувати літак, в якому знаходився тато. Кулеметною чергою знизу вдалося відбити атаку, але таким же вогнем зверху німецький винищувач смерт-

льно поранив штурмана. Пам'ятаю і розповідь батька про те, як перед полком було поставлене складне і важливе завдання - розбити Толмачовський міст, по якому проходила залізнична колія на Ленінград. Вона мала важливе значення для ворога - фашисти підвізили цим шляхом живу силу і техніку до Ленінграда. Цей міст не раз намагалися знищити інші авіаполки та не вдавалося, бо то була точна ціль, в яку міг влучити лише екіпаж, що відмінно володів технікою пілотування і бомбування. А ще потрібні були сміливість і відвага. Саме це завдання дкоручили виконати двом екіпажам, в одному з яких був тато.

Попередньо на полігоні збудували макет мосту і два екіпажі протягом тижня бомбували його з пікруванням. Робили це і по одному, і в парі. Беручи до уваги те, що Толмачовський міст був стратегічним об'єктом і дуже добре охоронявся ворогом, тож наблизитися до нього було непросто. Лише з четвертого заходу бомбування з пікруванням бомби накрили міст. Крім того, був розбитий і ворожий ешелон, що рухався по мосту, та другий, який наблизався.

За виконання цього завдання члени екіпажів були нагороджені орденами Слави третього ступеня. Батько часто згадував, як 15 січня 1944 року, коли Ленінградський фронт перейшов у наступ, екіпажам трьох літаків додурили бомбардувати передній край ворога. Відчуваючи, що це завдання для одного з екіпажів може стати останнім, батько сказав про це своєму найкращому бойовому товаришу Горбенку, який теж це відчував. Літак, в якому знаходився тато, був збитий зеніткою, загорів-

ся в повітрі і впав. Загинули пілот Самохвалов і штурман Ільїн, а тата тяжко поранило. Прийшов до тями в госпіталі. Командир другого літака льотчик Борисов, штурман Логинов теж були поранені, а повітряний стрілець-радист Малятін загинув. Борисов посадив літак «на живіт». І лише екіпаж Болотова прилетів на аеродром неушкодженим. Пізніше він не повернувся з бойового завдання.

Все своє життя тато вважав 15 січня своїм другим днем народження. Він намагався розшукати могили Самохвалова та Ільїна, але це йому так і не вдалося зробити.

А от із Горбенком Григорієм Васильовичем батько постійно листувався, товаришував до останніх днів свого життя. А коли його не стало, то з його бойовим побратимом листувалася я.

У період Великої Вітчизняної війни тато визволяв рідну землю від німецько-фашистських загарбників, а в мирний час відстоював добро і справедливість. Він 35 років працював суддею. За чесний і самовідданий труд мав багато по-дяк, його нагороджували цінними подарунками, були подяки міністра юстиції УРСР, голови Верховного суду УРСР, голови обласного суду. Прізвище батька занесено до книги Ленінської трудової слави Верховного суду УРСР, йому присвоїли звання «заслужений юрист УРСР».

У квітні 1970 року в Москві відбулася зустріч повних кавалерів ордена Слави, де міністр оборони вручив батькові іменний годинник.

Йосип ЛОХАНСЬКИЙ,
історик-краєзнавець

Дорогі захисники Української держави!

В цей святковий день маю честь привітати Вас з Вашим професійним святом - Днем Збройних Сил України.

Захист незалежності та територіальної цілісності рідної землі в усі часи був покликанням та обов'язком справжніх чоловіків. Саме тому Ви, сьогоднішні військовослужбовці, є нашою національною гордістю, опорою, гарантами стабільності та безпеки України.

В цей святковий день хочу побажати Вам міцного фізичного здоров'я, успіхів у бойовій та тактичній підготовці, надійного родинного тилу та успішного звершення всіх планів. Завжди пам'ятайте, що Ви присягнули на вірність народу України, клялися стояти на сторожі свободи та незалежності Української держави.

Ваша народний депутат України
Анжеліка ЛАБУНСЬКА
Виборчий округ № 63

Свято для справжніх чоловіків -

так старшокласники першої міської школи під керівництвом викладача М. В. Алексічуча назвали захід, який провели напередодні Дня захисника Вітчизни. Ведучі зробили екскурс в історію створення і становлення української армії і представили присутнім та членам журі команди 10-их класів, перед якими були поставлені непрості завдання. Треба було показати, як вони знають курс предмету «Захист Вітчизни», які вони сильні, кмітливі, спрітні.

Кожна команда мала своїх уболівальників. Юнаки демонстрували вправну стрійову підготовку, підтягування, піднімання гир, біг-естафету у мішках, перетягування каната, одягання протигаза, спорядження магазину автоматами патронами, закидання баскетбольного м'яча у кошик. Перемогу виборола команда 10-А класу (кл. кер. Козловець Р. О.)

Наш кор.

На знімку: команди-учасниці сфотографувалися на згадку разом із членами журі

Відбувся вечір-реквієм

Нешодавно в Адрушівській ЗОШ I-II ступенів відбувся вечір-реквієм, присвячений 80-річчю Голодомору в Україні. Тематичний захід з ініціативи міської ради організували бібліотекарі міської бібліотеки Л. І. Бурякова та педагог-організатор школи О. М. Семенюк.

Разом з учнями відтворили страхітливу хроніку страждань українського народу, розповіли про жахливі наслідки штучно організованого тодішньою владою голода, який привів до загибелі мільйонів людей, свідок і очевидець тих подій Прушківський І. С., вчитель української мови та

літератури Пашинська Н. Р., директор школи Ульянинський В. І. Вони наголосували, що ці трагічні сторінки вітчизняної історії не можна замовчувати - про це треба пам'ятати, щоб подібні жахіття не повторилися ніколи.

Валентина ПТАШНИК, секретар міської ради

«Краса врятує світ» -

Цей вислів ми вживаемо досить часто, але не завжди можемо осягнути глибину його змісту. Ми живемо на чудовій планеті Земля, але інколи на її поверхні з'являються чорні плями... Однією з таких плям стала чорнобильська катастрофа. Проходить роки, підростають діти, які про цю трагедію знають лише зі спогадів старшого покоління. Але, на превеликий жаль, нашу планету щодня потрясають непредбачувані стихійні лиха, катастрофи. Не так давно ми співчували мешканцям постраждалих від цунамі регіонів Японії. Наші вихованці теж проініціювали цим болем і підтримали акцію «Різдво дружби» благодійного фонду «Заложники Чорнобиля» та Житомирського обласного відділення Дитячого Фонду України. Учні виготовили листівки, використовуючи старовинну українську техніку витинанки, яка плекалася талановитими руками багатьох поколінь. Тож нехай

вона зігріє зболілі дитячі серця у далекій Японії.

Анжела ЖЕЛЕЗНЯКОВА, заступник директора з виховної роботи Новоівницької ЗОШ I-III ст.

Для безпеки дітей

Прокуратурою району проведено перевірку дотримання на території району вимог Законів України «Про автомобільний транспорт», «Про дорожній рух», інших нормативно-правових актів під час автоперевезень дітей.

Перевіркою у відділі освіти Адрушівської РДА встановлені численні пошушення вимог вище згадані

даного законодавства. Зокрема, виявлені технічні несправності транспортних засобів, якими здійснюються перевезення дітей до навчальних закладів, порушення в організації роботи з контролю за станом здоров'я водіїв тощо.

За результатами вказаної перевірки прокуратура району внесла подання на ім'я начальника відділу

освіти Адрушівської РДА, за результатом розгляду якого до дисциплінарної відповідальності притягнуто 4 посадові особи.

Володимир ЩЕРБИНА, старший прокурор прокуратури Адрушівського району, юрист 3 класу